

✦ Texty na tento týden – Da 2:31–45; Da 3:1–12.17.18; Zj 13:11–17; Ř 1:18–25; Sk 12:1–17; Mt 12:9–14

✦ Základní verš

„*Neboť Bůh nám nedal ducha bázlivosti, nýbrž ducha síly, lásky a rozvahy.*“ (2Tm 1:7)

Tento týden se podíváme na další dva biblické příběhy, které do pozoruhodných podrobností předpovídají události času konce.

Nejprve prozkoumáme příběh o Šadrakovi, Měšakovi a Abed-negovi, který má jasné paralely s těžkostmi popsanými ve Zj 13. Potom se zaměříme na Nový zákon, kde zjistíme, že i zkušenosti prvních křesťanů nám mohou pomoci pochopit, co očekávat v době mezi současností a Kristovým návratem.

Oba příklady zdůrazňují pozoruhodnou odvahu a poskytují klíče k nalezení klidu i v těch nejnáročnějších podmínkách.

Ježíš nás opakovaně povzbuzoval slovy: „Nebojte se!“ Je důležité si pamatovat, že centrem proroctví je Kristus, a proto je třeba, abychom ve všech scénách souvisejících se závěrečnými událostmi na zemi slyšeli jeho povzbudivá slova zbavující strachu. Ježíš své učedníky povzbuzoval: „Vaše srdce ať se nechvěje úzkostí! Věřte v Boha, věřte i ve mne“ (J 14,1).

Ano, události posledních dnů budou obtížné a náročné pro všechny, kteří se snaží zůstat věrni Bohu. V konečném důsledku bychom se však na tyto události měli dívat s nadějí, ne se strachem.

✦ Osnova lekce:

V předposlední lekci tohoto čtvrtletí si nejen připomeneme důležitost věrnosti Kristových následovníků v době konce, jak o ní mluví biblická proroctví z knihy Daniel i Zjevení. Nad touto věrností budeme přemýšlet ve světle dvou biblických příkladů (mladých Judejců v době babylónského zajetí a první generace křesťanů), které mohou sloužit jako předobraz věrných Božích dětí v závěru dějin.

☐ Příklad věrnosti judských zajatců v Babylóně

• Da 2 - Příběh Babylóna a události doby konce (neděle)

• Da 3 - Věrnost těch, kdo se klaněli jen Bohu (pondělí)

• Zj 13 - Věrnost těch, kdo se budou klanět jen Bohu (úterý)

☐ Příklad věrnosti prvních křesťanů čelících pronásledování

• Sk 12:1–17 - Věrnost Kristových učedníků (středa)

• Mt 12:9–14 - Pronásledování ze strany „zbožných“ (čtvrtek)

NE 15. června – DANIEL 2. KAPITOLA A HISTORIZUJÍCÍ PŘÍSTUP K PROROCTVÍ

Da 2:36-40 „³⁶Toto je sen. ³⁷Těž jeho výklad řekneme králi: ³⁷Ty, králi, jsi král králů. Bůh nebes ti dal království, moc, sílu a slávu. ³⁸A všechna místa, kde bydlí lidé, polní zvěř a nebeské ptactvo, dal ti do rukou a dal ti moc nad tím vším. Ty jsi ta zlatá hlava. ³⁹Po tobě povstane další království, nižší než tvé, a pak další, třetí království, měděné, které bude mít moc nad celou zemí. ⁴⁰Čtvrté království bude tvrdé jako železo, neboť železo drtí a drojí vše, a to království jako železo, které tříští všechno, bude drtít a tříštít.“

Da 2 „¹Ve druhém roce svého kralování měl Nebúkadnesar sen. Rozrušil se a nemohl spát. ²Král tedy rozkázal zavolat věštce, zaklínače, čaroděje a hvězdoporce, aby mu pověděli, co se mu zdálo. I přišli a postavili se před králem. ³Král jim řekl: „Měl jsem sen a jsem rozrušen; chci ten sen znát.“ ⁴Hvězdoporcovi promluví ke králi aramejsky: „ Králi, navěky bud' živ! Pověz svým služebníkům ten sen a my ti sdělíme výklad.“ ⁵Král hvězdoporcům odpověděl: „Mé slovo je příkaz: Jestliže mi neoznámíte sen a jeho výklad, budete rozsekáni na kusy a z vašich domů se stane hnojště. ⁶Jestliže mi však sen a jeho výklad sdělíte, dostane se vám ode mne darů, odměny a velké pocty. Sdělte mi tedy sen a jeho výklad!“ ⁷Odpověděli znovu: „Ať král poví svým služebníkům sen a my sdělíme výklad.“

⁸Král odpověděl: „Já vím jistě, že chcete získat čas, protože vidíte, že mé slovo je příkazem: ⁹Jestliže mi ten sen neoznámíte, čeká vás jediný rozsudek. Domluvili jste se, že mi budete říkat lživě a zlé věci, dokud se nezmění čas. A proto mi fekněte ten sen a poznám, že jste schopni sdělit mi i výklad.“ ¹⁰Hvězdopravci králi odpověděli: „Není na zemi člověka, který by dovedl sdělit to, co král rozkázal. Nadto žádný velký a mocný král nežádal od žádného věšce, zaklánače nebo hvězdopravce takovou věc.“ ¹¹Věc, kterou král žádá, je těžká a není nikoho jiného, kdo by ji králi sdělil, mimo bohy, kteří nepřebývají mezi smrtelníky.“ ¹²Král se proto rozhléval, velice se rozložil a rozkázal všechny babylónské mudrce zahubit. ¹³Když byl vydán rozkaz a mudrci byli zabíjeni, hledali též Daniela a jeho druhy, aby byli zabiti. ¹⁴Tedy se Daniel rozvázně a uvážlivě obrátil na Arjóka, velitele královny tělesné stráže, který vyšel zabíjet babylónské mudrce. ¹⁵Otázal se Arjóka, králova zmocněnce: „Proč je králův rozkaz tak přísný?“ Arjók Danielovi tu věc oznámil. ¹⁶Daniel vešel ke králi a prosil ho, aby mu dal určitou dobu, že králi ten výklad sdělí. ¹⁷Pak Daniel odešel do svého domu a oznámil tu věc svým druhům, Chananjášovi, Mišaelovi a Azarjášovi. ¹⁸Vyzval je, aby prosili Boha nebes o slitování ve věci toho tajemství, aby Daniel a jeho druhové nebyli zahubeni se zbytkem babylónských mudrců. ¹⁹I bylo to tajemství Danielovi zjeveno v nočním vidění. Daniel dobrořečil Bohu nebes. ²⁰Promlouval takto: „Požehnáno buď jméno Boží od věků až na věky. Jeho je moudrost i bohatýrská síla. ²¹On mění časy i doby, krále sesazuje, krále ustanovuje, dává moudrost moudrým, poznání těm, kdo mají rozum. ²²Odhaluje hlubiny a skryté věci, poznává to, co je ve tmě, a světlo s ním bydlí. ²³Tobě, Bože otců mých, chci vzdávat čest a chválu, neboť jsi mi dal moudrost a bohatýrskou sílu. Oznámils mi nyní, oč jsme tě prosili, oznámil jsi nám královu záležitost.“ ²⁴Daniel tedy vešel k Arjókovi, kterého král ustanovil, aby zahubil babylónské mudrce. Přišel a řekl mu toto: „Babylónské mudrce nehub! Uveď mě před krále, sdělím králi výklad.“ ²⁵Arjók neprodleně uvedl Daniela před krále a řekl mu: „Našel jsem muže z judských přesídlenců, který králi oznámí výklad.“ ²⁶Král oslovil Daniela, který měl jméno Beltsasar: „Jsi schopen oznámit mi sen, který jsem měl, a jeho výklad?“ ²⁷Daniel králi odpověděl: „Tajemství, na které se král ptá, nemohou králi sdělit ani mudrci ani zaklánači ani věšci ani planetáři. ²⁸Ale je Bůh v nebesích, který odhaluje tajemství. On dal králi Nebúkadnesarovi poznat, co se stane v posledních dnech. Toto je sen, totiž vidění, která ti prošla hlavou na tvém lůžku: ²⁹Tobě, králi, vyvstaly na lůžku starosti o to, co se v budoucnu stane, a ten, který odhaluje tajemství, ti oznámil, co se stane. ³⁰Já pak to nemám z moudrosti, které bych měl více než ostatní živé bytosti, ale to tajemství mi bylo odhaleno, aby výklad byl králi oznámen a abys poznal myšleni svého srdce. ³¹Ty jsi, králi, viděl jakousi velikou sochu. Byla to obrovská socha a její lesk byl mimořádný. Stála proti tobě a měla strašný vzhled. ³²Hlava té sochy byla z ryzího zlata, její hrud' a paže ze stříbra, břicho a boky z mědi, ³³stehna ze železa, nohy dílem ze železa a dílem z hlíny. ³⁴Viděl jsi, jak se bez zásahu rukou utrhl kámen a udeřil do železných a hliněných nohou sochy a rozdrtil je, ³⁵a rázem bylo rozdrčeno železo, hlína, měď, stříbro i zlato, a byly jako plevy na mlátě v letní době. Odnesl je vítr a nezbylo po nich ani stopy. A ten kámen, který do sochy udeřil, se stal obrovskou skálou a zaplnil celou zemi. ³⁶Toto je sen. Též jeho výklad řekneme králi: ³⁷Ty, králi, jsi král králů. Bůh nebes ti dal království, moc, sílu a slávu. ³⁸A všechna místa, kde bydlí lidé, polní zvěř a nebeské ptactvo, dal ti do rukou a dal ti moc nad tím vším. Ty jsi ta zlatá hlava. ³⁹Po tobě povstane další království, nižší než tvé, a pak další, třetí království, měděné, které bude mít moc nad celou zemí. ⁴⁰Čtvrté království bude tvrdé jako železo, neboť železo drtí a drolí vše, a to království jako železo, které třetí všechno, bude drtit a tříštit. ⁴¹Že jsi viděl nohy a prsty dílem z hrnčířské hlíny a dílem ze železa, znamená, že království bude rozdělené a bude v něm něco z pevnosti železa, neboť jsi viděl železo smíšené s jílovitou hlínou. ⁴²Prsty nohou dílem ze železa a dílem z hlíny znamenají, že království bude zčásti tvrdé a dílem křehké. ⁴³Že jsi viděl železo smíšené s jílovitou hlínou, znamená, že se bude lidské pokolení mísit, avšak nepřílnou k sobě navzájem, jako se nesmísí železo s hlínou. ⁴⁴Ve dnech těch králů dá Bůh nebes povstat království, které nebude zničeno navěky, a to království nebude předáno jinému lidu. Rozdrtí a učiní konec všem těm královstvím, avšak samo zůstane navěky, ⁴⁵neboť jsi viděl, že se utrhla ze skály kámen bez zásahu rukou a rozdrtil železo, měď, hlínu, stříbro i zlato. Veliký Bůh dal králi poznat, co se v budoucnu stane. Sen je pravdivý a výklad spolehlivý.“ ⁴⁶Tu král Nebúkadnesar padl na tvář, poklonil se před Danielem a rozkázal, aby mu byla obětována oběť přídavná s vonnými dary. ⁴⁷Král Daniela oslovil: „Vpravdě, váš Bůh je Bůh bohů a Pán králů, který odhaluje tajemství, neboť jsi mi dokázal toto tajemství odhalit.“ ⁴⁸Král pak Daniela povýšil, dal mu mnoho velikých darů i moc nad celou babylónskou krajinou a učinil ho nejvyšším správcem všech babylónských mudrců. ⁴⁹Ale Daniel prosil krále, aby správou babylónské krajiny pověřil Šadraka, Měšaka a Abed-nega. Daniel sám zůstal na královském dvoře.“

Da 7:13.14 „¹³Viděl jsem v nočním vidění, hle, s nebeskými oblaky přicházel jakoby Syn člověka; došel až k Věkovitému, přivedli ho k němu. ¹⁴A byla mu dána vladařská moc, sláva a království, aby ho uctivali všichni lidé různých národností a jazyků. Jeho vladařská moc je moc věčná, která nepomine, a jeho království nebude zničeno.“

PÁ 20. června – PODNĚTY K ZAMYŠLENÍ

Přečtěte si 40. kapitulu „Vysvobození“ z knihy Velké drama věků (GC 635–652; VDV 410–420).
„V každé době pomáhal Bůh svým věrným a chránil je prostřednictvím svých andělů. Nebeské bytosti mají aktivní účast na lidských záležitostech. Objevovaly se v rouchu zářícím jako blesk, jindy přicházely jako lidé v poutnickém oděvu. Andělé v lidské podobě se ukazovali Božím následovníkům. Odpočívali v poledne pod duby, jako by byli unaveni. Přijímali pozvání, aby se stali hosty v lidských domovech. Sloužili jako průvodci poutníků, kteří museli cestovat v noci. Vlastníma rukama zapalovali oheň na oltáři. Otevírali dveře vězení a vysvobozovali Boží služebníky. Oděni nebeskou výzbrojí přišli odvalit kámen od Spasitelova hrobu.
V lidské podobě se andělé často účastní shromáždění věřících. Navštěvují ovšem také shromáždění nevěřících, jako kdysi navštívili Sodomu, a sledují jejich jednání, aby se ukázalo, zda překročili hranici Boží shovívavosti. Pán rád projevuje milosrdenství a kvůli těm několika lidem, kteří mu opravdově slouží, zadržuje pohromy a prodlužuje pokoj všech ostatních. Jak málo si ti, kdo hřeší proti Bohu, uvědomují, že za svůj život vděčí malé skupině věrných, kterým se tak rádi vysmívají a které utlačují.“ (GC 631.632; VDV 407.408)

Otázky k rozhovoru

1. Přečtěte si 2Tm 1,7. Co vás v souvislosti s biblickými proroctvími nejvíce znepokojuje? Jak ze sebe seřáste ducha strachu a najít Boží poselství naděje i v proroctví, které hovoří o pronásledování pro naši víru?
2. Ačkoli právě teď může být obtížné pochopit, jak by se sobota a neděle mohly stát středem závěrečných událostí, podívejte se, jak rychle se svět může změnit. Co by nás měla tato pravda naučit o tom, že svou víru nezakládáme na aktuálních událostech, které se mohou v okamžiku změnit, ale pouze na zjeveném Božím slově?
3. Zamyslete se nad proroctvími v Da 2 a 7. Všechny říše přicházely a odcházely přesně tak, jak bylo předpovězeno. Dnes, když se podíváme zpět do historie, můžeme vidět, že se všechno dělo podle prorocké předpovědi. Z našeho dnešního pohledu má přijít jen jedno další království. Které to je a proč si můžeme být jisti, že skutečně přijde tak, jak bylo předpovězeno?

21:17

¹⁴Bylo jí dáno dělat znamení ke cti první šelmy a svádět jimi obyvatele země; rozkazuje obyvatelům země, aby postavili sochu té šelmě, která byla smrtelně zraněna mečem, a přece zůstala naživu. ¹⁵Je jí dáno, aby do sochy té šelmy vdechla život, takže ta socha mluvila a vydala rozkaz, že zemřou všichni, kdo před ní nepokleknou. ¹⁶A nutí všechny, malé i veliké, bohaté i chudé, svobodné i otroky, aby měli na pravé ruce nebo na čele cejch, ¹⁷aby nemohl kupovat ani prodávat, kdo není označen jménem té šelmy nebo číslicí jejího jména. ¹⁸To je třeba pochopit: kdo má rozum, ať sečte číslice té šelmy. To číslo označuje člověka, a je to číslo šest set šedesát šest. “

J 21:18-19 „¹⁸Amen, amen, pravím tobě: Když jsi byl mladší, sám ses přepásával a chodil jsi, kam jsi chtěl; ale až zestárneš, vztáhneš ruce a jiný tě přepáse a povede, kam nechceš.“ ¹⁹To řekl, aby mu naznačil, jakou smrtí oslaví Boha. A po těch slovech dodal: „Následuj mne!““

ČT 19. června – ZNAMENÍ ŠELMY

Mt 12:9-14 „⁹Odtud šel dál a přišel do jejich synagogy. ¹⁰A byl tam člověk s odumřelou rukou. Otázali se Ježíše: „Je dovoleno v sobotu uzdravovat?“ Chtěli ho totiž obžalovat. ¹¹On jim řekl: „Kdyby někdo z vás měl jedinou ovečku, a ona by mu v sobotu spadla do jámy, neuchopil by ji a nevytáhl? ¹²A oč je člověk cennější než ovce! Proto je dovoleno v sobotu činit dobře.“ ¹³Potom řekl tomu člověku: „Zvedni tu ruku!“ Zvedl ji, a byla zase zdravá jako ta druhá. ¹⁴Farizeové vyšli a smluvili se proti němu, že ho zahubí.“

Gn 2:1-3 „¹Tak byla dokončena nebesa i země se všemi svými zástupy. ²Sedmého dne dokončil Bůh své dílo, které konal; sedmého dne přestal konat veškeré své dílo. ³A Bůh požehnal a posvětil sedmý den, neboť v něm přestal konat veškeré své stvořitelské dílo.“

Zj 14:6-7 „⁶Tu jsem viděl jiného anděla, jak letí středem nebeské klenby, aby zvěstoval věčné evangelium obyvatelům země, každé rase, kmeni, jazyku i národu. ⁷Volal mocným hlasem: „Bojte se Boha a vzdějte mu čest, neboť nastala hodina jeho soudu; poklekněte před tím, kdo učinil nebe, zemi, moře i prameny vod.““

J 5:1-16 „¹Potom byly židovské svátky a Ježíš se vydal do Jeruzaléma. ²V Jeruzalémě je u Ovcí brány rybník, hebrejsky zvaný Bethesda, a u něho pět sloupořadí. ³V nich leželo množství nemocných, slepých, chromých a ochrnutých. ⁴Neboť anděl Páně čas od času sestupoval do rybníka a vířil vodu; kdo první po tom zvěření vstoupil do vody, býval uzdraven, ať trpěl kteroukoli nemocí. ⁵Byl tam i jeden člověk, nemocný již třicet osm let. ⁶Když Ježíš spatřil, jak tam leží, a poznal, že je už dlouho nemocen, řekl mu: „Chceš být zdravý?“ ⁷Nemocný mu odpověděl: „Pane, nemám nikoho, kdo by mě donesl do rybníka, jakmile se voda rozvíří. Než se tam sám dostanu, jiný mě předejde.“ ⁸Ježíš mu řekl: „Vstaň, vezmi své lože a chod!“ ⁹A hned byl ten člověk uzdraven; vzal své lože a chodil. Toho dne však byla sobota. ¹⁰Židé řekli tomu uzdravenému: „Je sobota, a proto nesmíš nosit lože.“ ¹¹Odpověděl jim: „Ten, který mě uzdravil, mi řekl: Vezmi své lože a chod!“ ¹²Zeptali se ho: „Kdo je ten člověk, který ti řekl: Vezmi je a chod?“ ¹³Ale uzdravený nevěděl, kdo to je, neboť Ježíš se mu ztratil v zástupu, který tam byl. ¹⁴Později vyhledal Ježíš toho člověka v chrámě a řekl mu: „Hle, jsi zdravý. Už nehrěš, aby tě nepotkalo něco horšího!“ ¹⁵Ten člověk šel a oznámil Židům, že je to Ježíš, kdo ho uzdravil. ¹⁶A proto Židé začali Ježíše pronásledovat, že takové věci dělal v sobotu.“

PO 16. června – UCTÍVÁNÍ SOCHY

Da 3:11-12 „¹¹Kdo nepadne a nepokloní se, má být vhozen do rozpálené ohnivé pece. ¹²Jsou zde muži Judejci, které jsi pověřil správou babilýnské krajiny, Šadrak, Měšak a Abed-nego. Tito muži nedbají, králi, na tvůj rozkaz, tvé bohy neuctívají a před zlatou sochou, kterou jsi postavil, se neklanějí.“

Da 3:17-18 „¹⁷Jestliže nás Bůh, kterého my uctíváme, nás bude chtít vysvobodit z rozpálené ohnivé pece i z tvých rukou, králi, vysvobodí nás. ¹⁸Ale i kdyby ne, věz, králi, že tvé bohy uctívat nebudeme a před zlatou sochou, kterou jsi postavil, se nepokloníme.“

Da 2:46-48 „⁴⁶Tu král Nebúkadnesar padl na tvář, poklonil se před Danielem a rozkázal, aby mu byla obětována oběť přídavná s vonnými dary. ⁴⁷Král Daniela oslovil: „Vpravdě, váš Bůh je Bůh bohů a Pán králů, který odhaluje tajemství, neboť jsi mi dokázal toto tajemství odhalit.“ ⁴⁸Král pak Daniela povýšil, dal mu mnoho velikých darů i moc nad celou babilýnskou krajinou a učinil ho nejvyšším správcem všech babilýnských mudrců.“

Da 3:1-12 „¹Král Nebúkadnesar dal zhotovit zlatou sochu, jejíž výška byla šedesát loket a šířka šest loket. Postavil ji na pláni Dúra v babilýnské krajině. ²Král Nebúkadnesar poslal pro satrapy, zemské správce a místodržitele, poradce, správce pokladu, soudce, vysoké úředníky a všechny zmocněnce nad krajinami, aby přišli k posvěcení sochy, kterou král Nebúkadnesar postavil. ³Tehdy se shromáždili satrapové, zemští správcové a místodržitelé, poradci, správcové pokladu, soudcové, vysokí úředníci a všichni zmocněnci nad krajinami k posvěcení sochy, kterou král Nebúkadnesar postavil. Stáli proti soše, kterou postavil Nebúkadnesar. ⁴Hlasatel mocně volal: „Poroučte se vám, lidé různých národností a jazyků: ⁵Jakmile uslyšíte hlas rohu, flétny, citery, harfy, loutny, dud a rozmanitých strunných nástrojů, padnete a pokloníte se před zlatou sochou, kterou postavil král Nebúkadnesar. ⁶Kdo nepadne a nepokloní se, bude v tu hodinu vhozen do rozpálené ohnivé pece.“ ⁷Proto v určenou dobu, jakmile všichni lidé uslyšeli hlas rohu, flétny, citery, harfy, loutny a rozmanitých strunných nástrojů, všichni lidé různých národností a jazyků padli a klaněli se před zlatou sochou, kterou král Nebúkadnesar postavil. ⁸V té době přišli muži hvězdopřavci a udali Judejce. ⁹Hlásili králi Nebúkadnesarovi: „Králi, navěky buď živ! ¹⁰Ty jsi, králi, vydal rozkaz, aby každý člověk, až uslyší hlas rohu, flétny, citery, harfy, loutny a dud a rozmanitých strunných nástrojů, padl a poklonil se před zlatou sochou. ¹¹Kdo nepadne a nepokloní se, má být vhozen do rozpálené ohnivé pece. ¹²Jsou zde muži Judejci, které jsi pověřil správou babilýnské krajiny, Šadrak, Měšak a Abed-nego. Tito muži nedbají, králi, na tvůj rozkaz, tvé bohy neuctívají a před zlatou sochou, kterou jsi postavil, se neklanějí.““

L 16:10 „Kdo je věrný v nejmenší věci, je věrný také ve velké; kdo je v nejmenší věci nepoctivý, je nepoctivý i ve velké.“

ÚT 17. června – OPĚT UCTÍVÁNÍ SOCHY

Zj 13:11-17 „¹¹Vtom jsem viděl jinou šelmu, jak vystala ze země: měla dva rohy jako beránek, ale mluvila jako drak. ¹²Z pověření té první šelmy vykonává veškerou její moc. Nutí zemi a její obyvatele, aby klekali před první šelmou, které se zahojila její smrtelná rána. ¹³A činí velická znamení, dokonce i oheň z nebe nechá před zraky lidí sestoupit na zem. ¹⁴Bylo jí dáno dělat znamení ke cti první šelmy a svádět jimi obyvatele země; rozkazuje obyvatelům země, aby postavili sochu té šelmě, která byla smrtelně zraněna mečem, a přece zůstala naživu. ¹⁵Je jí dáno, aby do sochy té šelmy vdechla život, takže ta socha mluvila a vydala rozkaz, že zemřou všichni, kdo před ní nepokleknou. ¹⁶A nutí všechny, malé i veliké, bohaté i chudé, svobodné i otroky, aby měli na pravé ruce nebo na čele cejch, ¹⁷aby nemohl kupovat ani prodávat, kdo není označen jménem té šelmy nebo číslicí jejího jména.“

Da 3 „¹Král Nebúkadnesar dal zhotovit zlatou sochu, jejíž výška byla šedesát loket a šířka šest loket. Postavil ji na pláni Dúra v babilýnské krajině. ²Král Nebúkadnesar poslal pro satrapy, zemské správce a místodržitele, poradce, správce pokladu, soudce, vysoké úředníky a všechny zmocněnce nad krajinami, aby přišli k posvěcení sochy, kterou král Nebúkadnesar postavil. ³Tehdy se shromáždili satrapové, zemští správcové a místodržitelé, poradci, správcové pokladu, soudcové, vysokí úředníci a všichni zmocněnci nad krajinami k posvěcení sochy, kterou král Nebúkadnesar postavil. Stáli proti soše, kterou postavil Nebúkadnesar. ⁴Hlasatel mocně volal: „Poroučte se vám, lidé různých národností a jazyků: ⁵Jakmile uslyšíte hlas rohu, flétny, citery, harfy, loutny, dud a rozmanitých strunných nástrojů, padnete a pokloníte se před zlatou sochou, kterou postavil král Nebúkadnesar. ⁶Kdo nepadne a nepokloní se, bude v tu hodinu vhozen do rozpálené ohnivé pece.“ ⁷Proto v určenou dobu, jakmile všichni lidé uslyšeli hlas rohu, flétny, citery, harfy, loutny a rozmanitých strunných nástrojů, všichni lidé různých národností a jazyků padli a klaněli se před zlatou sochou, kterou král Nebúkadnesar postavil. ⁸V té době přišli muži hvězdopřavci a udali Judejce. ⁹Hlásili králi Nebúkadnesarovi:

„Králi, navěky buď živ! ¹⁰Ty jsi, králi, vydal rozkaz, aby každý člověk, až uslyší hlas rohu, flétny, citery, harfy, loutny a dud a rozmanitých strunných nástrojů, padl a poklonil se před zlatou sochou. ¹¹Kdo nepadne a nepokloní se, má být vhozen do rozpálené ohnivé pece. ¹²Jsou zde muži Judejci, které jsi pověřil správou babylónské krajiny, Šadrak, Měšak a Abed-nego. Tito muži nedbají, králi, na tvůj rozkaz, tvé bohy neuctívají a před zlatou sochou, kterou jsi postavil, se neklanějí. ¹³Tehdy Nebúkadnesar, rozlícen a rozhořčen, rozkázal přivést Šadraka, Měšaka a Abed-nega. Tito muži byli hned přivedeni před krále. ¹⁴Nebúkadnesar se jich otázel: „Je to tak, Šadraku, Měšaku a Abed-nego, že mé bohy neuctíváte a před zlatou sochou, kterou jsem postavil, jste se nepoklonili? ¹⁵Nuže, jste ochotni v čase, kdy uslyšíte hlas rohu, flétny, citery, harfy, loutny a dud a rozmanitých strunných nástrojů, padnout a poklonit se před sochou, kterou jsem udělal? Jestliže se nepokloníte, v tu hodinu budete vhozeni do rozpálené ohnivé pece. A kdo je ten Bůh, který by vás vysvobodil z mých rukou!“ ¹⁶Šadrak, Měšak a Abed-nego odpověděli králi: „Nebúkadnesare, nám není třeba dávat ti odpověď. ¹⁷Jestliže náš Bůh, kterého my uctíváme, nás bude chtít vysvobodit z rozpálené ohnivé pece i z tvých rukou, králi, vysvobodí nás. ¹⁸Ale i kdyby ne, věz, králi, že tvé bohy uctívat nebudeme a před zlatou sochou, kterou jsi postavil, se nepokloníme.“ ¹⁹Tu se Nebúkadnesar velice rozlítil a výraz jeho tváře se vůči Šadrakovi, Měšakovi a Abed-negovi změnil. Rozkázal vytopit pec sedmkrát víc, než se obvykle vytápěla. ²⁰Mužům, statečným bohatýrům, kteří byli v jeho vojsku, rozkázal Šadraka, Měšaka a Abed-nega svázat a vhodit je do rozpálené ohnivé pece. ²¹Ti muži byli hned svázáni ve svých pláštích a suknicích i s čepicemi a celým oblečením a vhozeni do rozpálené ohnivé pece. ²²Protože královo slovo bylo přísné a pec byla nadmíru vytopena, oni muže, kteří Šadraka, Měšaka a Abed-nega vynesli, usmrtil plamen ohně. ²³A ti tři muži, Šadrak, Měšak a Abed-nego, padli svázáni do rozpálené ohnivé pece. ²⁴Tu král Nebúkadnesar ujisťoval a chvatně vstal. Otázel se královské rady: „Což jsme nevhodili do ohně tři svázané muže?“ Odpověděli králi: „Jistěže, králi. ²⁵Král zvolal: „Hle, vidím čtyři muže, jsou rozvázaní a procházejí se uprostřed ohně bez jakékoli úhony. Ten čtvrtý se svým vzhledem podobá božímu synu.“ ²⁶I přistoupil Nebúkadnesar k otvoru rozpálené ohnivé pece a zvolal: „Šadraku, Měšaku a Abed-nego, služebníci Boha nejvyššího, vyjděte a pojďte sem!“ Šadrak, Měšak a Abed-nego vyšli z ohně. ²⁷Satrapové, zemští správci a místodržitelé a královská rada se shromáždili, aby viděli ty muže, nad jejichž těly neměl oheň moc; ani vlas jejich hlavy nebyl sežehnut, jejich pláště nedoznaly změny, ani nebyly cítit ohněm. ²⁸Nebúkadnesar zvolal: „Požehnan buď Bůh Šadrakův, Měšakův a Abed-negův, který poslal svého anděla a vysvobodil své služebníky, kteří na něj spoléhali. Přestoupili královo slovo a vydali svá těla, aby nemuseli vzdát poctu a klanět se nějakému jinému bohu než Bohu svému. ²⁹Vydávám rozkaz: Kdokoli z lidí kterékoli národnosti a jazyka by řekl něco proti Bohu Šadrakovu, Měšakovu a Abed-negovu, ať je rozsekán na kusy a jeho dům ať je učiněn hnojištěm, neboť není jiného Boha, který by mohl vyprovstít jako tento Bůh.“ ³⁰A král zařídil, aby se Šadrakovi, Měšakovi a Abed-negovi v babylónské krajině dobře dařilo. ³¹Král Nebúkadnesar všem lidem různých národností a jazyků, kteří bydlí na celé zemi: „Rozhojněň buď váš pokoj! ³²Zalíbilo se mi sdělit vám, jaká znamení a jaké divy učinil na mně Bůh nejvyšší. ³³Jak veliká jsou jeho znamení, jak mocné jsou jeho divy! Jeho království je království věčné, jeho vladařská moc po všechna pokolení.“

Zj 13:11-17 „¹¹Vtom jsem viděl jinou šelmu, jak vyvstala ze země: měla dva rohy jako beránek, ale mluvila jako drak. ¹²Z pověření té první šelmy vykonává veškerou její moc. Nutí zemi a její obyvatele, aby klekali před první šelmou, které se zahojila její smrtelná rána. ¹³A činí veliká znamení, dokonce i oheň z nebe nechá před zraky lidí sestoupit na zem. ¹⁴Bylo jí dáno dělat znamení ke cti první šelmy a svádět jimi obyvatele země; rozkazuje obyvatelům země, aby postavili sochu té šelmy, která byla smrtelně zraněna mečem, a přece zůstala naživu. ¹⁵Je jí dáno, aby do sochy té šelmy vdechla život, takže ta socha mluvila a vydala rozkaz, že zemřou všichni, kdo před ní nepokleknou. ¹⁶A nutí všechny, malé i velké, bohaté i chudé, svobodné i otroky, aby měli na pravé ruce nebo na čele cejch, ¹⁷aby nemohl kupovat ani prodávat, kdo není označen jménem té šelmy nebo číslicí jejího jména. ¹⁸To je třeba pochopit: kdo má rozum, ať sečte číslice té šelmy. To číslo označuje člověka, a je to číslo šest set šedesát šest.“

Zj 14:7.9-12 „⁷Volal mocným hlasem: „Bojte se Boha a vzdejte mu čest, neboť nastala hodina jeho soudu; poklekněte před tím, kdo učinil nebe, zemi, moře i prameny vod.“ ⁹Za nimi letěl třetí anděl a volal mocným hlasem: „Kdo kleká před šelmou a před její sochou, kdo přijímá její cejch na čelo či na ruku, ¹⁰bude pít víno Božího rozhořčení, které Bůh nalévá neředěné do číše svého hněvu; a bude mučen ohněm a sírou před svatými anděly a před Beránkem. ¹¹A jeho muka neuhasnou na věky věků a dnem ani nocí nedoje pokoje ten, kdo kleká před šelmou a jejím obrazem a nechal si vtisknout její jméno. ¹²Zde se ukáže vytrvalost svatých, kteří zachovávají Boží příkázání a věrnost Ježíši.““

Zj 16:2 „První anděl šel a vytlil svou nádobu na zemi: a zlé, zhoubné vředy padly na lidi označené znameními dravé šelmy a klekající před jejím obrazem.“

Zj 19:20 „Ale šelma byla zajata a s ní i falešný prorok, který k její cti činil zázračná znamení a svedl jimi ty, kdo přijali cejch šelmy a klekali před jejím obrazem. Za živa byli šelma a její prorok hozeni do ohnivé jezera hořícího sírou.“

Zj 20:4 „Ale šelma byla zajata a s ní i falešný prorok, který k její cti činil zázračná znamení a svedl jimi ty, kdo přijali cejch šelmy a klekali před jejím obrazem. Za živa byli šelma a její prorok hozeni do ohnivé jezera hořícího sírou.“

Ř 1:18-25 „¹⁸Boží hněv se zjevuje z nebe proti každé bezbožnosti a nepravosti lidí, kteří svou nepravostí potlačují pravdu. ¹⁹Vždyť to, co lze o Bohu poznat, je jim přístupné, Bůh jim to přece odhalil. ²⁰Jeho věčnou moc a božství, které jsou neviditelné, lze totiž od stvoření světa vidět, když lidé přemýšlejí o jeho díle, takže nemají výmluvu. ²¹Poznali Boha, ale nevdali mu čest jako Bohu ani mu nebyli vděční, nýbrž jejich myšlení je zavedlo do marnosti a jejich scestná mysl se ocitla ve tmě. ²²Tvrdí, že jsou moudří, ale upadli v bláznovství: ²³zaměnili slávu nepomíjitelného Boha za zobrazení podoby pomíjitelného člověka, ano i piátků a čtvernožců a plazů. ²⁴Proto je Bůh nechal na pospas nečistým vášním jejich srdcí, takže zneuctívají svá vlastní těla; ²⁵vyměnili Boží pravdu za lež a klanějí se a slouží tvorstvu místo Stvořiteli – on budí veleben na věky! Amen.“

Mt 12:30 „Kdo není se mnou, je proti mně; a kdo se mnou neshromažďuje, rozptyluje.“

ST 18. června – PRONÁSLEDOVÁNÍ RANÉ CÍRKVE

Sk 12:1-5 „¹V té době král Herodes krutě zasáhl proti některým bratřím. ²Mečem dal popravit Jakuba, bratra Janova. ³Když viděl, že si tím získal židy, rozkázal zatknout také Petra. Byly právě veliko noce. ⁴Zmocnil se ho, dal ho zavřít do vězení a hlídat čtyřmi strážemi po čtyřech vojácích. Chtěl ho po velikono cích veřejně soudit. ⁵Petra tedy střežili ve vězení a církev se za něj stále modlila k Bohu.“

Sk 12:1-17 „¹V té době král Herodes krutě zasáhl proti některým bratřím. ²Mečem dal popravit Jakuba, bratra Janova. ³Když viděl, že si tím získal židy, rozkázal zatknout také Petra. Byly právě veliko noce. ⁴Zmocnil se ho, dal ho zavřít do vězení a hlídat čtyřmi strážemi po čtyřech vojácích. Chtěl ho po velikono cích veřejně soudit. ⁵Petra tedy střežili ve vězení a církev se za něj stále modlila k Bohu. ⁶Noc předtím, kdy jej chtěl Herodes předvést na soud, spal Petr mezi dvěma vojáky, spoután dvěma řetězy, a stráže před dveřmi hlídaly vězení. ⁷Najednou u něho stál anděl Páně a v zářící zářilosti světla. Anděl udeřil Petra do boku, vzbudil ho a řekl: „Rychle! Vstaň!“ A z Petrových rukou spadly řetězy. ⁸Anděl mu řekl: „Opávej se a obuj se!“ Petr to udělal a anděl ho vyzval: „Vezmi si plášť a pojď za mnou.“ ⁹Petr následoval tedy anděla ven z vězení, ale nebyl si jist, zda to všechno je skutečnost; myslel si, že má vidění. ¹⁰Prošli první stráží, pak druhou a přišli k železné bráně, která vedla do města; ta se jim sama od sebe otevřela. Vyšli ven, prošli jednou ulicí a tu mu náhle anděl zmizel. ¹¹Teprve nyní se Petr vzpamatoval a řekl: „Teď už vím, že Pán opravdu poslal svého anděla, vysvobodil mne z ruky Herodovy a uchránil od toho, co si přál židovský lid.“ ¹²Petr tím vědomím šel do domu Marie, matky Jana, zvaného Marek. Tam se shromáždilo mnoho lidí a modlili se. ¹³Když Petr zatloukl na domovní dveře, přišla služka jménem Rodé, aby se zeptala, kdo to je. ¹⁴Tu poznala Petrův hlas, ale samou radostí hned neotevřela a běžela dovnitř oznámit, že Petr stojí před dveřmi. ¹⁵Ale oni jí řekli: „Ty ses zbláznila!“ Ona však trvala na tom, že je to pravda. Řekli jí: „Tak to musí být jeho duch!“ ¹⁶Ale Petr stále tloukl. Šli tedy otevřít a užasli, když ho spatřili. ¹⁷Pokynul jim rukou, aby je uklidnili, a vypravoval jim, jak ho Pán vyzval z vězení; nakonec jim řekl: „Povězte to Jakobovi a ostatním bratřím.“ Pak odešel z města.“

Žd 10:32 „Jen si vzpomeňte na dřívější dny! Sotva jste byli osvíceni, už jste museli podstoupit mnohý zápas s utrpením.“

Zj 13 „¹Tu jsem viděl, jak se z moře vynořila dravá šelma o deseti rozcích a sedmi hlavách; na těch rozcích deset královských korun a na hlavách jména urážející Boha. ²Ta šelma, kterou jsem viděl, byla jako levhart, její nohy jako tlapy medvěda a její tlama jako tlama lví. A drak jí dal svou sílu i trůn i velikou moc. ³Jedna z jejích hlav vypadala jako smrtelně raněná, ale ta rána se zahojila. A celá země v obdivu šla za tou šelmou; ⁴klekali před drakem, protože dal té šelmě svou moc, a klekali také před šelmou a volali: „Kdo se může rovnat té dravé šelmě, kdo se odváží s ní bojovat?“ ⁵A bylo jí dáno, aby mluvila pyšně a rouhavě a měla moc po čtyřicet dva měsíce. ⁶A tak otevřela ústa a rouhala se Bohu, jeho jménu i jeho příbytku, všem, kdo přebývají v nebi. ⁷A bylo jí dáno, aby vedla válku proti svatým a aby nad nimi zytěžila. Dostala moc nad každým kmenem, národem, jazykem i rasou; ⁸budou před ní klekat všichni obyvatelé země, jejichž jména nejsou od stvoření světa zapsána v knize života, v knize toho zabitého Beránka. ⁹Kdo má uši, slyš! ¹⁰Kdo má jít do zajetí, půjde do zajetí. Kdo má zemřít mečem, musí mečem zemřít. Ted' musí Boží lid osvědčit trpělivost a víru. ¹¹Vtom jsem viděl jinou šelmu, jak vyvstala ze země: měla dva rohy jako beránek, ale mluvila jako drak. ¹²Z pověření té první šelmy vykonává veškerou její moc. Nutí zemi a její obyvatele, aby klekali před první šelmou, které se zahojila její smrtelná rána. ¹³A činí veliká znamení, dokonce i oheň z nebe nechá před zraky lidí sestoupit na zem.“